

वा० रा०

॥७८॥

॥ २१ ॥ प्रनष्टानि स्वतएव नष्टानि हतानि गृध्रेण नाशितानि साधनानि युद्धसाधनानि यस्य तं ॥ २२ ॥ समाचार्य सन्निरुध्य ॥ २३ ॥ वज्रतुल्यः स्पर्शोयेषां तादृ
शावाणायस्य ॥ २४ ॥ सबलः सचतुरंगबलः परिच्छदः दासीदासादिनिदर्शनाऽत्र तत्सहितो न शिष्यसीति तात्पर्यं ॥ २५ ॥ अनुबंधं फलं ॥ २६ ॥ तस्य ततः कालपा

परिश्रान्तं तु तं दृष्ट्वा जरयापक्षियूथपं ॥ उत्पपात पुनर्हृष्टो मैथिलीं गृह्य रावणः ॥ २१ ॥ तं प्रहृष्टं निधायां केरावणं जनकात्मजां ॥ गच्छं तं स्व
इशे पंच प्रनष्ट हत साधनं ॥ २२ ॥ गृधराजः समुत्पत्य रावणं समभिद्रवत् ॥ समाचार्य महातेजा जटायुरिदमब्रवीत् ॥ २३ ॥ वज्रसंस्प
र्शवाणस्य भार्यारामस्य रावण ॥ अल्पबुद्धे हरस्येनां वधाय खलुरक्षसां ॥ २४ ॥ समित्रबंधुः सामात्यः सबलः सपरिच्छदः ॥ विष
पानं पिवस्येतत्पिपासित इवोदकं ॥ २५ ॥ अनुबंधमजानंतः कर्मणामविचक्षणाः ॥ शीघ्रमेव विनश्यंतियथा त्वं विनशिष्यसि ॥ २६ ॥
बद्धस्त्वं कालपाशेन कृतस्तस्य मोक्षयसे ॥ वधाय बडिशं गृह्य सामिषं जलजो यथा ॥ २७ ॥ न हि जातु दुराधर्षो काकुत्स्थो तव रावण ॥
धर्षणं चाश्रमस्यास्य क्षमिष्ये ते तुराघवौ ॥ २८ ॥ यथा त्वया कृतं कर्म भीरुणालोकगर्हितं ॥ तत्स्कराचरितो मार्गो नैष वीरनिषेवितः ॥ २९ ॥
युध्यस्व यदि शूरो सिमुहूर्तं तिष्ठ रावण ॥ शयिष्यसि हतो भूमौ यथा भ्राता खरस्तथा ॥ ३० ॥ परेत काले पुरुषो यत्कर्म प्रतिपद्यते ॥ विनाशा
यात्मनोऽधर्म्यं प्रतिपन्नोऽसि कर्म तत् ॥ ३१ ॥ पापानुबंधो वै यस्य कर्मणः को नु तत्पुमान् ॥ कुर्वीत लोकाधिपतिः स्वयं भूर्भगवानपि ॥ ३२ ॥

शान्मोक्षयसे इत्यर्थः ॥ बडिशं मत्स्यवेधनं जलजो मत्स्यः ॥ २७ ॥ अस्याश्रमस्य तव धर्षणं त्वत्कृतमभिभवं न हि क्षमिष्येते ॥ २८ ॥ यथा यादृशं त्वया कृतं कर्म
तत्तत्स्कराचरितो मार्गः न वीरसेवितः ॥ २९ ॥ ३० ॥ परेत काले मृत्युकाले ॥ अधर्म्यं तज्जनकं ॥ प्रतिपन्नोऽसि प्राप्नोसि ॥ ३१ ॥ अस्य कर्मणः कर्तुः पापानुबंधः पा
पफलसंबंध आवश्यकः ॥ शास्त्रदृष्टः को नु पुमान् वै निश्चयेन तत्कर्म कुर्वीत ॥ लोकाधिपतिरपि इंद्रादिरपि समर्थोऽपि पापफलं कर्म न कुर्यात् ॥ स्वयं भूर्भगवानपि ॥ पाप
पुण्यतत्फलतदधिकारि स्त्रिष्टापि कर्तुमकर्तुमन्यथा कर्तुं शक्तोऽपि नेदृशं कर्म कुर्यात् ॥ तादृशमैश्वर्यमत्तेन त्वया क्रियमाणं कर्माचिरादेव फलदं भविष्यतीति तात्पर्यं ॥ ३२ ॥

आ० का०

॥७८॥